

Ændringen indebærer for det første, at sager, der vedrører en ordregiver, som udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, ikke længere skal behandles af Klagenævnet for Udbud, men derimod af Sø- og Handelsretten efter reglerne om privat påtale.

Denne ændring vil sikre, at overtrædelser også på dette område i alle tilfælde vil kunne sanktioneres. Desuden er den primære sanktion over for disse ordregivere bødestraf, og det vil være i bedre overensstemmelse med almindelige straffeprocessuelle principper, at en sådan straf pådømmes af domstolene – og ikke af et administrativt klagenævn.

For det andet indføres der mulighed for at anvende de almindelige sanktioner (annullation m.v.), hvis en sådan ordregiver har gjort sig skyldig i en overtrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og som kan medføre højere straf end bøde, eller hvis der i medfør af retsplejelovens § 727, stk. 2 og 3, sker offentlig påtale.

Med denne ændring sikres det, at en tilbudsgiver altid vil have et reaktionsmiddel til sin rådighed, hvis en ordregiver overtræder udbudsreglerne.

Kommissionen har endvidere påpeget, at klagenævnslovens definition af ordregivere er for snæver i forhold til direktivet. Derfor foreslås klagenævnslovens § 3 ændret således, at begrebet ordregivere præciseres i overensstemmelse med direktivet.

Endelig har Kommissionen anbefalet, at visse særlige bestemmelser i kontroldirektivet udtrykkeligt bliver omtalt i klagenævnsloven, således at virksomhederne har kendskab til disse regler.

Derfor indeholder forslaget:

- en særlig bevisregel, der skal anvendes, hvis en virksomhed kræver erstatning for tab som følge af, at en ordregiver har overtrådt forsyningsdirektivet,
- regler om en særlig forligsprocedure, der administreres af Kommissionen, og som kan anvendes, hvis en virksomhed finder, at en ordregiver har overtrådt forsyningsdirektivet, og
- mulighed for at give en bøde til de ordregivere, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme Klagenævnets eller rettens forbud eller påbud.

Rapportudkastet fra Erhvervsministeriets arbejdsgruppe, »Offentlig/privat – lige konkur-

rence«, påpeger, at især små og mellemstore virksomheder afholder sig fra at indgive klage til Klagenævnet for Udbud, idet en klage ofte vil kræve advokatbistand, bl.a. på grund af udbudsreglernes ret komplicerede udformning.

Lovforslaget indeholder derfor et forslag, som gør det muligt for klagenævnet at pålægge en ordregiver, der overtræder udbudsreglerne, at dække klagerens sagsomkostninger, hvis klagen får helt eller delvist medhold i sin klage.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om skibes sikkerhed m.v. og lov om beskyttelse af havmiljøet. (Lovforslag nr. L 125).

Forslaget giver mulighed for at fastsætte bestemmelser om fremstilling, mærkning og markedsføring af fritidsfartøjer og visse komponenter hertil. Forslaget giver tillige mulighed for at fastsætte bestemmelser om markedsføring af personlige værnemidler. Endvidere skabes der hjemmel til at nedlægge markedsføringsforbud eller udstedelse af påbud om tilbagetrækning fra markedet af de nævnte produkter, der trods godkendelse ved brug viser sig at frembyde fare for forbrugeren, arbejdstageren eller miljøet.

Forslaget gennemfører Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer og markedsføringsbestemmelserne i Rådets direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om personlige værnemidler.

Sigtet med de foreslåede ændringer er at forbedre de sikkerhedsmæssige forhold for arbejdstagere, der befinder sig til søs, samt at sikre, at fritidsfartøjer, der indkøbes i Danmark, har en tilfredsstillende standard, først og fremmest af hensyn til forbrugerne.

Direktiverne vil som følge af de fælles EU-standarder endvidere kunne lette dansk producerede fritidsfartøjers og personlige værnemidlers adgang til markedet i andre medlemslande. Sådanne produkter skal opfylde direktivets minimumskrav for lovligt at kunne markedsføres i EU. Når produkterne gør det, kan de frit markedsføres i hele EU.